

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 361

гр. София, 29.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 94 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВЛАДИСЛАВА В. А.ОВА

като разглежда докладваното от ВЛАДИСЛАВА В. А.ОВА Частно наказателно дело № 20241110200083 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 243, ал. 5 и сл. НПК.

Образувано е по жалба на А. К. К. против постановление на прокурор при СРП от 16.05.2023 г. /деловодно изведено на 23.05.2023 г./, с което на основание чл. 243 ал. 1 т. 1 вр. чл. 24 ал. 1 т. 1 пр. 2 НПК е прекратено наказателното производство по ДП № 3М 15065/2022 г. по описа на 04 РУ - СДВР, пр. пр. № 37328/2021 г. по описа на СРП, водено за престъпление по чл. 209 ал. 1 НК.

С жалбата се прави искане за отмяна на постановлението за прекратяване, като се навежда, че същото е неправилно, постановено при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Изтъква се, че прокурорът е прекратил наказателното производство при неизяснена фактическа обстановка. Сочи се, че при проведеното разследване не са били изяснени релевантни обстоятелства като това кога свидетелят В.М. е констатирал, че е допусната грешка в проектите за строежа. Изтъква се, че за да приеме, че липсва осъществен състав на престъпление, прокурорът не е взел предвид редица обстоятелства - че свидетелят М. е сключил предварителния договор със свидетеля К. в момент, когато е съзнавал, че работите по строежа са спрени и не е известно дали строителството на обекта ще продължи; че твърдяната от свидетеля М. грешка по проектирането на асансьорната шахта не е от съществено значение. Сочи се, че изводът на прокурора, че строителните дейности са спрели след подписване на предварителния договор за продажба и изграждане на недвижим имот със свидетеля К., е необоснован и не кореспондира с показанията на разпитаните свидетели. Изтъква се, че при преценката за липса на осъществен състав на престъпление прокурорът не е взел предвид последващите действия на свидетеля В.М.. Навежда се и че постановлението е формално и немотивирано. По изложените аргументи се прави искане за отмяна на обжалваното постановление и връщане на делото на СРП.

СЪДЪТ, след като съобрази доказателствата по делото и доводите в жалбата, намери следното:

Депозираната жалба е допустима - същата е подадена от лице, което разполага с активна процесуална легитимация, доколкото има качеството пострадал от деянието, предмет на воденото досъдебно производство, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, пред компетентен по правилата на родовата и местната подсъдност съд и в преклузивния срок по чл. 243 ал. 4 НПК - видно от отбелязването на л. 2 от

обжалваното постановление, пострадалият К. е получил препис от него на 14.12.2023 г., а жалбата е подадена на 20.12.2023 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна и атакуваното постановление следва да бъде отменено, тъй като същото е необосновано и постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 199 ал. 2 НПК всяко постановление, с което се произнасят прокурорът и разследващите органи в досъдебното производство, следва да съдържа наред с останалите реквизити и мотиви. Мотивите представляват обективизиране на аналитичната дейност на съответния орган - анализ на доказателствените материали, излагане на фактическата обстановка, която съответният орган приема за установена въз основа на събраните доказателства и доказателствени средства, и правните изводи, които изгражда въз основа на нея.

В разпоредбата на чл. 243 ал. 5 НПК са посочени пределите на съдебния контрол по отношение на постановлението за прекратяване - съдът се произнася по обосноваността и законосъобразността на постановлението за прекратяване на наказателното производство. За да изпълни съдът обаче задължението си да извърши проверка на обосноваността и законосъобразността на постановлението за прекратяване, е необходимо в същото да са посочени фактическите и правни изводи на прокурора, така че съдът да може да извърши дължимата преценка дали разследването е проведено всестранно и обективно, дали са събрани и проверени всички относими доказателства, дали установените фактически положения съответстват на събрания и проверен доказателствен материал или събраните доказателства са ценени превратно и дали материалният закон е приложен правилно.

В настоящия случай съдът намира, че при изготвяне на атакуваното постановление за прекратяване, е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като в същото прокурорът не е посочил каква фактическа обстановка приема за установена, въз основа на какви доказателствени източници и не е обосновал правния си извод, че липсва осъществен състав на престъпление.

В обжалваното постановление липсват описание на фактическата обстановка, която приема прокурорът, както и доказателствен анализ. В постановлението за прекратяване не са изложени каквито и да било фактически изводи по отношение на правнозначимите обстоятелства - така не става ясно какво приема прокурорът по отношение на това кога са били спрени строителните дейности на обекта - преди или след сключване на предварителния договор между възложителя и свидетеля К., и каква е била причината за това.

Вместо да изложи фактическа обстановка и да посочи на кои доказателствени източници дава вяра и на кои - не, в обжалваното постановление прокурорът е "преразказал" и обобщил показанията на разпитаните свидетели. В контролираното постановление отсъства дължимия от прокурора доказателствен анализ, необходим за да формира обвинителят извод за достоверност на едни доказателствени източници, респективно - недостоверност на други, преценявайки ги според собствената им логичност, последователност и непротиворечивост и съпоставяйки ги с други доказателства. Следва да се посочи и че възпроизведените от прокурора в обжалваното постановление гласни доказателства далеч не могат да бъдат оценени като непротиворечиви, така че да се приеме, че не се дължи обстоен доказателствен анализ. Така например ярко се откроява противоречието в свидетелските показания по отношение на причината за спирането на строителните работи на обект - жилищна сграда в ПИ 68134.1006.971 по КРП на град София, на ул. "Шарл Шампо" № 22. Така прокурорът сам е посочил, че в показанията си свидетелят В.М. е заявил, че причината за спирането на строежа е допуснатата грешка от строителя "xxxxxxxxxxxx" ЕАД, в резултат на което е била изградена асансьорна шахта с по-малък размер и липсата на толкова малък асансьор за монтаж. По-надолу сам прокурорът е посочил, че в

показанията си проектантът на строежа заявява, че причина за спиране на строежа са неуредени финансови отношения между възложителя и строителя, а грешката относно размера на асансьорната шахта не е от съществено значение. Въпреки очевидното и цитирано и от прокурора противоречие, в обжалваното постановление представителят на СРП не е посочил кои гласни доказателства кредитира и защо. В този смисъл показанията на свидетелите не са обсъдени и съпоставени и с приобщените писмени доказателства, от които се установява и факта на образуването въз основа на искова молба, подадена от строителя "xxxxxxxxxxxx" ЕАД срещу възложителя "xxxxxxxxxxxx" ООД, гражданско дело с предмет осъдителен иск, основан на договорно неизпълнение. Не става ясно дали прокурорът счита, че причината да бъде спряно строителството е допусната и неотстранима грешка по отношение размера на асансьорната шахта или финансовите спорове между строител и възложител. Липсват и какви да е твърдения за това кога прокурорът приема, че е било спряно строителството на обекта - преди или след 24.02.2020 г. /датата на сключване на предварителния договор между "xxxxxxxxxxxx" ООД и свидетеля А. К./. Горното е от значение за преценка субективната съставомерност на деянието и за формиране на извод дали към датата на сключване на предварителния договор свидетелят В.М. като представляващ възложителя е имал намерението реално да се задължи по сключения договор, респективно - за преценката дали се касае за осъществен състав на престъпление по чл. 209 ал. 1 НК или за договорно неизпълнение.

По-нататък в обжалваното постановление прокурорът е провел разграничение между наказателноправната измама по чл. 209 ал. 1 НК и договорното неизпълнение. Макар и принципно верни, в настоящия случай не може да се приеме, че с излагането на тези съображения, прокурорът е изпълнил задължението си да мотивира постановлението за прекратяване. И това е така, защото изложените правни изводи по никакъв начин не са съотнесени към конкретно установена по наказателното производство фактическа обстановка, така че и съдът да може да направи проверка дали материалният закон е правилно приложен. Прокурорът е посочил: "Липсва умисъл за извършване на престъплението измама от страна на М., налице е невъзможност от негова страна да изпълни поети ангажименти...", както и: "Налице е невъзможност от негова страна, въпреки намеренията му да го стори". Не е посочено въз основа на какви обстоятелства прокурорът формира извода си, че свидетелят В.М. е имал към датата на сключване на предварителния договор намерение да се задължи по него и да изпълни поетото договорно задължение. Формално в обжалваното постановление обвинителят се е позовал на невъзможност за изпълнение, без да става ясно какъв е характерът на тази невъзможност и въз основа на какви доказателства прокурорът приема, че такава е била налице. Не е ясно каква е визираната от прокурора невъзможност, въз основа на която обвинителят прави извода си за отсъствие на изначално намерение да не бъде изпълнено договорното задължение - дали това е грешката при строежа на асансьорната шахта, възникналите финансови спорове със строителя или друго. Липсват мотиви и кога според прокурора е възникнала тази невъзможност - дали преди или след сключване на предварителния договор със свидетеля К. и анекса към него.

Липсата на мотиви в обжалваното постановление представлява съществено процесуално нарушение от категорията на абсолютните, което налага отмяна на постановлението и връщане на делото на СРП. Както вече беше посочено, в настоящото производство съдът следва да извърши проверка на обосноваността и законосъобразността на постановлението за прекратяване, но не е допустимо в това производство съдът да подменя волята на прокурора, като извърши собствена интерпретация на събраните в досъдебното производство доказателства и "санира" липсата на мотиви в обжалвания акт, излагайки ги вместо прокурора и за първи път в определението по чл. 243 ал. 5 НПК. От една страна при липсата на мотиви в обжалваното постановление съдът е изправен пред невъзможността да извърши дължимата по закон преценка за обоснованост и законосъобразност на

постановлението, а от друга страна в случай, че съдът за първи път в настоящото производство извърши анализ на доказателствените източници, би лишил жалбоподателя от предвидената му по закон възможност да атакува изводите на прокурора за наличие на основание за прекратяване на наказателното производство пред две съдебни инстанции.

Ето защо постановлението за прекратяване следва да бъде отменено и делото - върнато на СРП. При връщане на делото в СРП прокурорът следва да извърши внимателен анализ на събраните доказателства според действителния им смисъл и съдържание и съпоставяйки ги с останалата доказателствена съвкупност, да посочи на кои от доказателствените източници дава вяра, на кои - не и защо, каква фактическа обстановка приема за установена и едва след това да изложи и аргументира правните си изводи налице ли е някое от прекратителните основания по чл. 243 ал. 1 НПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 243, ал.6 т. 3 от НПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Постановление на прокурор при СРП от 16.05.2023 г. /деловодно изведено на 23.05.2023 г./, с което на основание чл. 243 ал. 1 т. 1 вр. чл. 24 ал. 1 т. 1 пр. 2 НПК е прекратено наказателното производство по ДП № 3М 15065/2022 г. по описа на 04 РУ - СДВР, пр. пр. № 37328/2021 г. по описа на СРП, водено за престъпление по чл. 209 ал. 1 НК.

ВРЪЩА делото на СРП за изпълнение на указанията, дадени в мотивната част на определението.

Определението подлежи на обжалване и протест пред Софийски градски съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се връчи на СРП и на жалбоподателя А. К..

Съдия при Софийски районен съд: _____